

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria sexta infra octa[ua]s pasce Tex. euange. Matth. ca. vlti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Bis tria lustra cibi nunq̄ mortal egentē
 Rupe sub hac aluit: tālongo in rpe solis.
 Diuinis prentā epulis et roze salubri.
 Hec domus antra tibi stillantib; humi/
 da saxis.
 Horrifico tenebrosa situ tecta aurea regū
 Deliciasq; oēs: ac vitia vicerat arua.
 Sic inclusa libens lōgis vestra capillis.
 Ueste carēs alia ter venos passa decebret
 Dicer: h nō fracta gelu nec victa pauore
 Nāq; famē frigus: duz q̄z saxa cubile
 Dulcia fec amor: spēsq; alto pectore fixa.
 Sic hoim nō visa oculis stipata cateruis
 Angelicis: septēq; die subuecta p horas
 Celestes audire choros alterna canētes.
 Carmina corporeo de carcere digna fuisti
 Hec ille.

Feria sexta infra octās pasce
 Lex euange. Matth. ca. vlti.

¶ Ad decim discipuli abie
 rūt in galilea in mōrez
 vbi cōstituerat illis ie
 sus. Et vidētes eum
 adorauerūt. quidā autē dubita
 uerūt. Et accedens Iesus locu
 tus est eis dicēs: Data est mihi
 oīs prās in celo et in terra. Eun
 tes ergo docete omes gētes: bap
 tizantes eos in noie patris et
 filij et spūs sancti. docētes eos ser
 uare oia quecūq; mandauit vos
 bis. Et ecce ego vobiscū sum oī
 bus diebus vsq; ad cōsumma
 tiōnē seculi

¶ Ad decim discipuli

abierūt etc. Matth. vl. Quia
 fere totū hoc euāgelij patz ex
 dictis: pauca de eo exponēda
 sunt. Dicit ḡ Undeci discipuli abierūt in
 galilea in mōre vbi cōstituerat illis iesus)
 in montē. s. taboz: fm magi. b. isto. Consti
 tuerat autē hoc p angeluz dicentē: qz pce
 det vos i galilea: ibi eū videbitz etc. (Qui
 dā autē dubitauerūt) pmitterēte dño ad bo
 nū nrm yr sim? certiores (Data est mihi
 oīs prās). i. in tpalib; in spūalib; (in celo)

(sup angelos (et in terra) sup hoies et om̄ta
 alia. Est autē sciendū q ebis neq; inq̄nā
 tū de? neq; inq̄ntū hō aliqd habuit qd nō
 dederit ei p̄: sed inq̄ntū hō aliqd nouiter
 accepit: qz nō fuit sp hō. S; nunqd accep
 pit prātem yr esset oim iuder post passioz
 vel añ. Ad h̄ d̄r s. Tho. sup Bar. q hac
 prātem d̄r tūc et nō añ accepisse duplici:
 Primo qz tūc et nō añ innotuit vniuerso
 mdo: ch̄o. s. resurgēte et ascēdente et aplis
 pdicātib;. Et scdo qz tūc accepit possessio
 nē et executioez tal prātis. Dulca ar pu l
 cra ad h̄ ppositū d̄r. ij. q. xlii. ar. vl. (Eun
 tes ḡ p mūdū ad pdicādū (docere oēs gē
 tes) nō obstāte q a principio pdicatiois di
 xerim vobis: in viā gētū nō abiērit) (bap
 tizātes eos in noie prās et filij et spūs sancti)
 reglarier. Aliqñ em ex spūali p̄silio spūs
 sancti baptizauerūt i noie ch̄i: qñ. s. voluēt
 hoiem cruci affixū amabile reddere (Do
 cētes eos seruare oia qcūq; mandauit vob.
 (Et ecce ego vobiscū sū vsq; ad cōsumatio
 nē seculi) Hoc autē fm Ch̄y. f. nō est viciū
 tm aplis: qz vsq; in finē seclī nō erāt dura
 tur: sed oib; fidelib; sc̄q̄ntib;. Est autē fm
 Rabanū nobiscū p grām sp̄ q ad aliq̄s de
 ecclia. Pōt etiā dici q est nobiscū p spūa
 lē puidentiā et regimē: et p sacramentum
 eucharistie.

Sabbato infra octās pasce.
 Lex euang. Joā. ca. xx.

¶ In sabbato maria ma
 gdalne vēit mane cum
 adhuc tenebre eēt ad
 monumentū: et vidit la

pidē sublatū a monumentō. Cur
 currit ḡ et venit ad simonē petz
 et alius discipulū que diligebat
 iesus: et d̄r eis: Tulerūt dñm de
 monumentō: et nescio vbi posue
 runt eum. Erūt ḡ Petrus et ille
 alius discipul? et venerūt ad mo
 numentū. Currebāt autē duo sū
 mul: et ille ali? discipulus p̄cu
 currit citius Petro: et venit pri
 mus ad monumentū. Et cū se